

The Church of Saint Lawrence of Almancil i Portugal

Av Kjell Ivar Maudal.

Fra Vila Franca de Xira til Algarve kysten.

De fleste som reiser til Portugal, setter kursen mot "feriekysten" Algarve. Så også vi, selv om dette ikke er vårt første besøk i Portugal. Etter en ukes besøk hos min svigersønns familie i byen Villa Franca de Xira (ca 3 mil Sør for Lisboa) setter vi kursen mot Algarve kysten. Å kjøre bil i Portugal er en prøvelse i seg selv. For oss virker det som om motorveienes fartsgrense på 120 km t bare er "veiledende" for portugiserne, som suser forbi oss som om de skulle være med i et stort bil res. Men vi kommer da frem til bestemmelsesstedet byen Vilamoura.

The Church of St. Lawrence of Almancil.

For de som ønsker å se det historiske Portugal, er motorveien ikke stedet. Etter en dags hvile er det tid for "historietur". På motorveien hadde vi sett avkjøringer til flere historiske steder, og vi legger turen til sideveien EN 125 for å utforske Algarve. Etter noen mil kommer vi til byen Almancil, en liten landsby som det virker som om alle bare kjører igjennom. På veien ut av byen får vi se en hvit kirkebygning (ikke noe spesielt da de fleste kirkene er hvitkalket). Noe i oss sier at den kirken må se nærmere på, og vi parkerer på plassen foran kirken. Det viser seg at kirken er viet til St. Laurentius og er en av Algarves perler.

St. Laurentius kirke i Almancil.

I gamle kilder fra 1518 finnes kirken omtalt som et lite kapell. Men frem til det 1700-tallet var kirken kun en ruin uten dører og vinduer. Området den lå i var tørt og legenden forteller at befolkningen gravde etter vann uten å finne noe. Så sendte de sine bønner til St. Laurentius og lovet å restaurerte og bygge opp kirken om dersom de ble bønnhørt. De fant vann og bygde opp kirken. For en fattig befolkning var det ikke mulig å innrede kirken slik den fremstår i dag. En annen historie forteller at noen adelsmenn fra Nord Portugal var på jakt i området. De ble oppmerksom på kirken og så den spartanske innredningen. Som takk for en god jakt ble de enige om å få kirken dekorert innvendig med malte fliser, og de bestilte også et marmor alter til kirken.

St. Laurentius statue i kirken.

Portugisisk "graffiti" – håndmalte fliser.

Gjennom århundrene har portugiserne utviklet en egen "graffiti kunst" i form av håndmalte fliser. En påstand er, at uten de håndmalte flisene ville Portugal kun vært halvt så malerisk som landet er i dag. Over alt finnes disse blå og hvite glaserte flisene – på vegger og murer – inne som ute. Også inne i St. Laurentius kirke i Almancil. Hele kirkerommet –

tak og vegger - er dekorert med blå – hvite fliser med vakre religiøse bilder. Flisene ble utformet i Lisboa og skipet til Almancil med båt på 1700-tallet (De siste flisene ble montert i 1730). Veggpanelene viser sener fra St. Laurentius liv. Bilder som viser helgenen som leger to blinde menn, når han gir penger til de fattige, samtaler med pave Sixtus II, helgenen sammen med den romerske keiser Valerian når han argumenterer for sin kristne tro. Til sist viser bildene St. Laurentius martyrdød, der han brennes på en rist og når han trøstes av englene.

St. Laurentius martyrdød.

I koret står det forgylte alteret med altertavlen fra rundt 1735. Den berømte eksperten på portugisiske fliser, dr. Santos Simões, betegner kirkerommets fliser som det vakreste i hele Portugal.

På St. Laurentius festdag den 10. august strømmer folk fra hele Portugal til området, for å feire helgenen og delta i den storslagne høytiden i og ved en av Portugals perler.

